

Dosarul nr.3-2996/2023
2-23147780-12-3-17102023-1

HOTĂRÂRE **În numele Legii**

21.02.2025

mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
Președintele ședinței, judecător Liudmila Holvevițaia,
Grefier Cristina Verlan,

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, persoana terță Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind obligarea la acțiune,

c o n s t a ț ă :

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul – *****, reprezentat de avocatul Nicolae Frumosu, la data de 17 octombrie 2023, s-a adresat în Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani cu acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, persoana terță: Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin care a solicitat: obligarea Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor să:

- a) confirme faptului dacă datele care îl privesc pe reclamant au fost sau nu prelucrate de către Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sunt dezvăluite datele;
- b) comunice, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, datele cu caracter personal care au făcut obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date;
- c) furnizeze informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează reclamantul
- d) furnizeze informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru reclamant;
- e) furnizeze informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

În argumentarea acțiunii, reclamantul a menționat că, în fapt, analizând datele disponibile din sistemele informaționale de stat, a constatat că datele acestuia cu caracter personal au fost accesate de către Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (în continuare SPCSB). Reclamantul mai menționează că în cadrul documentării prealabile, pe care acesta a făcut-o referitor la cazul respectiv, anumite surse l-au informat că datele acestuia ar fi fost dezvăluite unor persoane publice, ca urmare a realizării de către reclamant a unei investigații jurnalistice, în cadrul proiectului RISE MOLDOVA.

Având la baza aceste premise, reclamantul susține că s-a adresat, la data de 22.09.2022, către Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, în vederea realizării dreptului său de acces la datele cu caracter personal, drept prevăzut la art.13 alin.(1) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal. Respectiv, reclamantul a solicitat: confirmarea faptului că datele care îl privesc sunt sau nu sunt prelucrate de SPCSB, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sunt dezvăluite datele; comunicarea, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date; informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează subiectul datelor cu caracter personal; informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru subiectul acestor date; informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

Drept răspuns, SPCSB a menționat că datele personale ale cet.***** au fost prelucrate în scop de serviciu, iar conform prevederilor Legii nr.308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, datele prelucrate nu au fost transmise terțelor părți, precum și datele accesate nu au fost păstrate după prelucrare. La fel, a fost menționat că potrivit prevederilor art.12 alin.(3) lit.d) a Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, informarea subiectului datelor cu caracter personal nu este obligatorie.

În corespundere cu art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. În continuare, art.206 alin.(1) lit.c) Cod administrativ statuează că, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare).

Prin urmare, nu este de acord cu răspunsul primit din partea SPCSB și consideră că pârâtul nu și-a executat obligația legală față de reclamant de acordare a dreptului de acces la datele cu caracter personal. Motivele dezacordului fiind următoarele:

Potrivit prevederilor art.13 alin.(1) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal: (l) Orice subiect al datelor cu caracter personal are dreptul să obțină de la operator, la cerere, fără întârziere și în mod gratuit: a) confirmarea faptului că datele care îl privesc sunt sau nu sunt prelucrate de acesta, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sunt dezvăluite datele; b) comunicarea, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date; c) informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează subiectul datelor cu caracter personal; d) informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru subiectul acestor date; e) informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

În consecință, raportându-se la articolul citat, constată că autoritatea publică pârâtă, avea obligația să furnizeze reclamantului, la cererea acestuia, toate informațiile enumerate în conținutul prevederii legale menționate. În pofida acestuia fapt, SPCSB a omis să se conformeze prevederilor legale enunțate.

Mai exact, pârâtul a indicat în răspunsul furnizat doar că: 1) a prelucrat datele cu caracter personal în scop de serviciu; 2) datele nu au fost transmise terțelor persoane; 3) datele nu au fost păstrate după prelucrare.

Respectiv:

- a) contrar art.13 alin.(1) lit.a) din Legea nr.133/2011, nu au fost comunicate scopurile prelucrării: Indică că, art.4 alin.(1) lit.b) din același act normativ stabilește: “Datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie: b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri”. In consecință, invocarea „scopurilor de serviciu” drept motiv de prelucrare a datelor cu caracter personal, nu poate fi considerat drept un scop determinat și explicit;

- b) contrar art.13 alin.(1) lit.b) din Legea nr.133/2011, nu au fost comunicate datele cu caracter personal care au făcut obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date;

- c) contrar art.13 alin.(1) lit.c) din Legea nr.133/2011, nu au fost comunicate principiile de funcționare a mecanismului prin care a fost efectuată prelucrarea automatizată a datelor care vizează subiectul datelor cu caracter personal;

- d) contrar art.13 alin.(1) lit.d) din Legea nr.133/2011, nu au comunicat informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru subiectul acestor date;

- e) contrar art.13 alin.(1) lit.e) din Legea nr.133/2011, nu au fost comunicate informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal;

Precizează că unicele excepții de la executarea obligației prevăzute la art.13 alin.(1) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, se regăsesc la art.15 alin.(1) din același act normativ, care prevede expres: “Prevederile art.4 alin.(1), art.12 alin.(1) și (2), art.13, 14 și 28 nu se aplică în cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată în cadrul acțiunilor prevăzute la art.2 alin.(2) lit.d) și la art.5 alin.(5) lit.g), în scopul apărării naționale, al securității statului și menținerii ordinii publice, al protecției drepturilor și libertăților subiectului datelor cu caracter personal sau ale altor persoane, dacă prin aplicarea acestora este prejudiciată eficiența acțiunii sau obiectivul urmărit în exercitarea competențelor legale ale autorității publice. Cu referire la acest aspect menționez că, în primul rând, autoritatea publică pârâtă nu a invocat aceste excepții, iar în al doilea rând, SPCSB urmează să probeze existența circumstanțelor care conduc la aplicabilitatea acestor excepții.

Susține că a furnizat suficiente argumente pentru a proba faptul că autoritatea publică pârâtă nu și-a îndeplinit obligația legală prevăzută de art.13 alin.(1) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, adică nu a acordat reclamantului dreptul de acces la datele cu caracter personal, motiv pentru care acțiunea în realizare înaintată urmează a fi admisă.

Cu referire la dreptul vătămat al reclamantului și posibilitatea de repunere a reclamantului în dreptul vătămat, explică următoarele: reclamantul, ca urmare recepționării răspunsului din partea SPCSB la cererea de acces la datele cu caracter personal, s-a adresat cu o plângere către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (în continuare CNPDCP), solicitând verificarea conformității prelucrării datelor sale cu caracter. Ca urmare a examinării plângerii, prin decizia CNPDCP ***** din 23.02.2023, s-a dispus: a constata lipsa încălcării Legii privind protecția datelor cu caracter personal, de către Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, în circumstanțele de fapt și de drept descrise în prezenta deciziei (copia deciziei se anexează). Aduce la cunoștința instanței că decizia CNPDCP ***** din 23.02.2023 a fost

contestată în instanța de judecată, litigiului fiind pendinte în procedura Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani. În context, invocă că repunerea în dreptul vătămat al reclamantului (dreptul de acces la datele cu caracter personal - art.13 alin.(1) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal), poate fi realizată doar prin depunerea prezentei acțiuni.

Astfel, precizează că potrivit art.27 alin.(3) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, competența CNPDCP, ca urmare a examinării plângerilor adresate, este: 1) constatarea lipsei încălcării sau încălcarea legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal; 2) dispunerea, după caz, a suspendării, încetării operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, rectificării, blocării sau distrugerii datelor neveridice ori obținute ilicit; 3) întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție.

După cum se observă, CNPDCP, în rezultatul examinării plângerilor justițiabililor, nu are competența de a obliga persoana care a prelucrat datele cu caracter (în speță, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor) să execute obligația față de petent de a-i acorda dreptul de acces la datele cu caracter personal.

Prin urmare, în situația în care unei persoane îi este refuzată furnizarea informațiilor prevăzute la art.13 alin.(1) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, aceasta nu le poate obține în rezultatul soluționării pozitive a plângerii de către CNPDCP. Unica posibilitate fiind înaintarea unei acțiuni în realizare (impunerea la acțiune). În aceste condiții, consideră că reclamantul poate fi repus în dreptul vătămat de acces la datele sale cu caracter personal, dor prin promovarea cererii de chemare în judecată respective, iar declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motiv că reclamantul poate fi repus în dreptul său vătămat în cadrul unei alte proceduri (plângerea adresată către CNPDCP), va constitui o încălcare a dreptului reclamantului de acces la justiție (art.6 par.1 CEDO).

Reiterează faptul că cererea de chemare în judecată depusă de reclamant reprezintă, potrivit art.206 alin.(1) lit.c) Cod administrativ, o acțiune în realizare, prin care solicită impunerea pârâtului la acțiune, mai exact impunerea la furnizarea informațiilor prevăzute la art.13 alin.(1) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu art.208 alin.(4) Cod administrativ, care prevede că o acțiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acțiuni.

În continuare, art.209 alin.(3) din același cod statuează că, pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.

Raportând normele de drept invocate la circumstanțele speței, precizează că reclamantul s-a adresat în prealabil în vederea exercitării dreptului de acces la datele cu caracter personal, fiind emis răspunsul SPCSB la această cerere la data de 19.10.2022, în consecință, reclamantul a îndeplinit prescripțiile prevăzute la art.208 alin.(4) Cod administrativ, iar pentru adresarea în instanța de judecată nu este ținut să respecte vreun termen.

Urmare a celor expuse, în conformitate cu art.206 alin.(1) lit.c), 208 alin.(4), 209 alin.(3), 211-212, 224 alin.(1) lit.c) Cod administrativ, obligarea Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor să:

- a) confirme faptul dacă datele care îl privesc pe reclamant au fost sau nu prelucrate de către Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sunt dezvăluite datele;

- b) comunice, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, datele cu caracter personal care au făcut obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date;
- c) furnizeze informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează reclamantul;
- d) furnizeze informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru reclamant;
- e) furnizeze informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

Recuperarea cheltuielilor de judecată;

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Nicolae Frumosu, împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA *****din 17.10.2023 a susținut acțiunea în sensul formulat și a solicitat admiterea acesteia, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Pârâțul - Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor(în continuare, SPCSB) nu a recunoscut acțiunea reclamantului *****, a solicitat declararea inadmisibilității acțiunii în contencios administrativ a reclamantului *****.

În referința prezentată instanței, pârâțul a invocat următoarele argumente: în accepțiunea art.3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de desfășurare a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

În această ordine de idei, art.207 alin.(1) Cod administrativ, stipulează că instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contencios administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În speță, se denotă că în data de 17.10.2023, *****, a depus prezenta acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, cu participarea terțului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, solicitând obligarea Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor să confirme faptul dacă datele care îl privesc pe reclamant au fost sau nu prelucrate de către Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sunt dezvăluite datele; să comunice, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, datele cu caracter personal care au făcut obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date; să furnizeze informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează reclamantul; să furnizeze informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

Art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ, stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17. La rândul său art.17 Cod administrativ, indică că drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Iar, art.20 Cod administrativ, prevede că dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune

în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În virtutea art.39 Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Art.189 alin.(1) și (2) Cod administrativ, prevede că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art.2 alin.(1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la aporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art.18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

Pârâțul învederează instanței de judecată și reiterează pentru reclamantul ***** că rezultatele analizelor la care s-a făcut trimitere *nu au fost incluse în careva rapoarte de analiză strategică*, or, rezultatele se includ doar în cazul în care suspiciunile identificate de către SPCSB se confirmă și doar în scopul diseminării ulterioare a informației organelor de drept competente.

Totodată, este imperios de menționat că doar în rezultatul analizelor și după acumularea informațiilor pertinente și includerea acestora în rapoarte, informația se transmite doar organelor abilitate, astfel că alegația avocatului în interesele reclamantului cu privire la „*că anumite surse l-au informat că datele acestuia ar fi fost dezvăluite unor persoane publice*” urmează a fi respinsă de către instanța judecătorească, or, reclamantul este obligat să demonstreze prin probe concludente și pertinente că datele sale au fost dezvăluite.

La fel, instanța urmează să constate că Serviciul a furnizat informațiile solicitate ce țin de accesarea datelor reclamantului, or, răspunsul SPCSB***** din 19.10.2022 este de soluționare a cererii înaintate spre examinare. „Prin prezenta, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor comunică despre examinarea cererii de informare privind prelucrarea datelor cu caracter personal înaintată la 22.09.2022. În contextul solicitării, se aduce la cunoștință despre faptul că datele personale ale cet.***** au fost prelucrate în scop de serviciu conform prevederilor Legii nr.308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, datele prelucrate nu au fost transmise terțelor părți, precum și datele accesate nu au fost păstrate după prelucrare”.

Este de menționat că accesarea datelor de către SPCSB, în calitatea sa de Unitate de Informații Financiare a Republicii Moldova, care are drept scop prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului și care contribuie la asigurarea securității statului în conformitate cu prevederile stabilite expres de Legea nr.308/2017, se încadrează în activitatea de

analiză strategică, conform prevederilor instrucțiunilor interne, care stabilește efectuarea periodică a analizei informațiilor disponibile în baza de date a Serviciului privind extragerea numerarului de către diferiți subiecți, iar informațiile analizate sunt contrapuse cu datele disponibile din diferite baze de date ale Serviciului Fiscal de Stat, Serviciului Vamal, Agenției Servicii Publice, sisteme informaționale automatizate etc., pentru identificarea subiecților care prin diferite metode încearcă atribuirea aspectului legal tranzacțiilor efectuate, fiind verificată și informația cu privire la extragerea de numerar pentru stabilirea traseului mijloacelor bănești.

Prin răspunsul*****din 19.10.2022, reclamantului i s-a comunicat că datele personale au fost accesate în scop de serviciu, totodată i s-a comunicat că potrivit art.12 alin.(3) lit.d) din Legea nr.133/2011, informarea subiectului datelor cu caracter personal nu este obligatorie.

Totodată, reieșind din prevederile art.36 alin.(1) și (2) din Legea nr.308/2017, prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentei legi se efectuează în condițiile Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal și acțiunile prevăzute de prezenta lege, care implică prelucrarea datelor cu caracter personal, se încadrează în activitatea specificată la art.2 alin.(2) lit.d) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Suplimentar, pârâtul reiterează faptul că datele reclamantului din SI„Web- Acces”, nu au fost colectate, înregistrate, organizate, stocate, păstrate, restabilite, adaptate ori modificate, extrase, consultate, utilizate, dezvăluite prin transmitere, diseminate sau în orice alt mod, alăturate ori combinate, blocate, șterse sau distruse. Subiectul datelor cu caracter personal, a fost informat despre rezultatele verificării prin răspuns oficial, comunicându-i-se despre acțiunile care au fost întreprinse în strictă conformitate cu cadrul legal reglementat.

Reieșind din cele invocate de către reclamant, precum că o persoană publică (în calitate de terț neautorizat) a obținut datele acestuia, la caz de către instanța de judecată nu pot fi reținute alegațiile ultimului, pentru că reclamantului i s-a comunicat că datele cu caracter personal care au fost accesate în privința sa, nu au fost dezvăluite prin transmitere sau diseminate, precum nu au fost prelucrate ulterior într-un mod incompatibil scopului determinat de Legea nr.308/2017. În contextul celor invocate, se aduce la cunoștință că în cadrul unui proces analitic desfășurat cu privire la noile tendințe și tipologii în domeniul spălării banilor și finanțării terorismului de către Serviciu, prin culegerea de informații, contrapunerea acestora și efectuarea verificărilor ce se impun, au fost contrapuse datele de identificare ale reclamantului cu ale altui subiect supus analizei, astfel că în rezultatul acestei contrapunerii de date cet. ***** a fost exclus din procesul analitic desfășurat, în acest sens nu au fost întocmite careva acte sau documente de către Serviciu.

Or, doar în cazul în care erau întocmite careva acte/documente pe numele subiectului de date cu caracter personal, adică pe numele reclamantului ***** , urma să i se asigure dreptul de acces și posibilitatea de a lua cunoștință cu actele întocmite de către Serviciu în scopul verificării corectitudinii îndeplinirii lor, contestării împotriva neinclunderii sau inclunderii incorecte a unor date, precum și împotriva altor erori comise la înscrierea datelor.

În contextul celor expuse, este relevant de menționat că prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului, este considerată a constitui o chestiune de interes public în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).

Suplimentar a fost verificat temeiul accesării datelor sale (numele, prenumele, numărul de identificare de stat, data nașterii, adresa de domiciliu etc.), astfel că reieșind din faptul că potrivit

prevederilor art.16 din Legea nr.308/2017, informațiile obținute în condițiile Legii nr.308/2017 sunt utilizate doar în scopul identificării suspiciunilor de spălare a banilor, infracțiunilor predicat sau de finanțare a terorismului, precum și reieșind din art.16 alin.(4) al Legii nr.308/2017, prevederile legale cu privire la datele cu caracter personal *nu pot* servi drept obstacol pentru accesarea în orice formă, recepționarea în scopul executării Legii nr.308/2017 de către SPCSB a informației (*documente, materiale etc.*) despre activitățile și tranzacțiile persoanelor fizice și juridice, se atestă că cererea de chemare în judecată este una nefondată, or cu referire la scopul operațiunii de accesare a datelor cu caracter personal ale reclamantului *****, Serviciul învederează instanței faptul că, acțiunile de accesare a datelor cu caracter personal au fost întemeiate și derivă direct din prevederile menționate mai sus, scopul fiind unul legitim, de realizare a atribuțiilor SPCSB prevăzute la art.16 alin.(1) Legea nr.308/2017.

Cu referire la pretinsa nerealizare a dreptului de acces la datele cu caracter personal ce îl vizează pe reclamantul ***** și ar contravine prevederilor art.13 din Legea nr.133/2011, SPCSB relevă că, în conformitate cu art.15 din Legea nr.133/2011, prevederile art.13 nu se aplică în cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată în cadrul acțiunilor prevăzute la art.2 alin.(2) lit.d), care se identifică cu acțiuni de prelucrare a datelor cu caracter personal în cadrul acțiunilor de prevenire și investigare a infracțiunilor, în scopul apărării naționale, al securității statului și menținerii ordinii publice, dacă prin aplicarea acestora este prejudiciată eficiența acțiunii sau obiectivul urmărit în exercitarea competențelor legale ale autorității publice.

Astfel, în corespundere cu art.36 alin.(2) din Legea nr.308/2017, acțiunile prevăzute de lege, care implică prelucrarea datelor cu caracter personal, se încadrează în activitatea specificată la art.2 alin.(2) lit.d) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

La fel, conform art.19 alin.(4)-(5) din Legea nr.308/2017, autoritățile publice naționale, organele cu funcții de supraveghere a entităților raportoare oferă SPCSB acces gratuit și online la resursele informaționale, inclusiv la cele care conțin date cu caracter personal, necesare atingerii scopului executării legii, iar Serviciul examinează informațiile despre activitățile și tranzacțiile suspecte de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, parvenite din alte surse decât cele prevăzute la art.4, inclusiv în baza autosesizării.

Corespunzător, reieșind din scopul activității desfășurate, cât și sarcinile instituite prin Legea nr.308/2017, conținutul și caracteristica acțiunilor care implică efectuarea investigațiilor financiare, SPCSB consideră că accesarea datelor a avut loc în limitele stabilite de Legea nr.308/2017, or, prin culegerea de informații, contrapunerea acestora și efectuarea verificărilor ce se impun utilizând metoda excluderii, nu se atestă atingerea drepturilor reclamantului, mai mult decât atât reclamantul nu a probat nicicum atingerea drepturilor sale, or, care informații ar urma furnizate suplimentar când Serviciul comunică despre faptul că datele lui ***** nu au fost incluse în careva note/rapoarte/diseminări/scriori de informare?

Suplimentar, cu referire la invocarea de dezvăluire a datelor reclamantului ***** unor persoane publice, ține să releve prevederile art.16 alin.(2) din Legea nr.308/2017, care stabilesc că transmiterea materialelor, documentelor, inclusiv electronice, notelor și rapoartelor analitice aflate în gestiunea Serviciului către organul de urmărire penală, procuratură, instanța judecătorească, organul cu funcții de supraveghere a entităților raportoare sau către alte autorități competente naționale ori din alte țări (jurisdicții), în modul și în condițiile stabilite de prezenta lege, astfel că în cazul în care datele reclamantului ar fi fost transmise organelor abilitate, aceasta nu putea fi calificată drept divulgare a datelor cu caracter personal, fiind în esență o atribuție

proprie SPCSB, prevăzută de Lege.

Referitor la dezacordul reclamantului și la cele invocate cu privire la superficialitatea și caracterul evaziv al răspunsului Serviciului, învederează instanței de judecată că ***** nu poate pretinde ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, or, stabilirea răspunsului este atributul exclusiv al autorității publice competente.

Cererile de informare privind prelucrarea datelor cu caracter personal înaintate, *în mod repetat*, atât de către ***** , cât și de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal au fost examinate și efectuată verificarea temeiului accesării, astfel că urmare a efectuării verificării legalității operațiunii de prelucrare a datelor cu caracter personal nu au fost identificate încălcări în ceea ce ține de accesarea datelor acestuia, nu au fost constatate accesări neîntemeiate, precum nu a fost constatat faptul dezvăluirii prin transmitere a datelor către terțe părți, fapt confirmat și de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal prin adoptarea deciziei ***** la 23.02.2023.

La invocarea reclamantului că nu i-a fost justificată nerealizarea dreptului de acces la datele cu caracter personal, prin prisma art.13 al Legii nr.133/2011, consideră că în cazul în care consimțământul subiectului nu a fost cerut, reieșind din prevederile art.15 din Legea nr.133/2011 (*prevederile art.13 nu se aplică în cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată în cadrul acțiunilor prevăzute la art.2 alin.(2) lit.d) din Legea nr.133/2011*), reclamantul a fost informat în strictă conformitate cu prevederile legale, confirmându-i-se, faptul că datele care îl privesc nu au fost prelucrate, adică aceasta înseamnă că datele sale nu au fost *colectate, înregistrate, organizate, stocate, păstrate, restabilite, adaptate ori modificate, extrase, utilizate, dezvăluite prin transmitere, diseminate sau în orice alt mod, alăturate ori combinate, blocate, șterse sau distruse*, ceea ce denotă că nu au făcut obiectul prelucrării, precum i s-a confirmat cu certitudine că datele sale nu au fost dezvăluite, or, doar acțiunea de verificare/consultare a datelor în cadrul unei analize, nu atestă că cererile/solicitățile/plângerile sale nu au fost soluționate de către autoritățile abilitate să le soluționeze, aici se referă la Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor și Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Consideră că instanța de judecată, urmează să rețină la caz că datele cu caracter personal ale reclamantului ***** , nu au fost colectate, înregistrate, organizate, stocate, păstrate, adaptate, modificate, extrase, dezvăluite prin transmitere, diseminate în orice alt mod, alăturate ori combinate, blocate, șterse sau distruse.

Reieșind din prima cerere de chemare în judecată (dosar nr.2-23043839-12-324032023), rezultă că, ***** a depus mai întâi o acțiune în obligare, or, prin cererea sa inițială reclamantul a solicitat instanței emiterea actului administrativ individual favorabil privind anularea deciziei ***** din 23.02.2023, emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Este necesar de subliniat faptul că cererea de emitere a actului administrativ se echivalează cu inițierea unei proceduri administrative în conformitate cu art.art.6, 9 alin.(2) și art.69 alin.(1) din Codul administrativ.

De către reclamantul ***** a fost depusă o cerere de chemare în judecată (litigiu care este pendinte la Judecătoria Chișinău, sediu Rîșcani, dosar ***** , prin prisma art.219 alin.(3) Cod administrativ, obiectul acțiunii formulate fiind o acțiune în obligare, ce urmează a fi examinată prin prisma art.206 lit.b) și art.224 lit.b) Cod administrativ, în sensul anulării deciziei din 23.02.2023 și obligarea CNPDCP să emită actul administrativ individual favorabil, de

soluționare a plângerii lui ***** privind prelucrarea neconformă a datelor cu caracter personal și încălcarea dreptului de acces la datele cu caracter personal de către Serviciu. Respectiv, pe rolul instanței se află o acțiune a cărui obiect constă în obligarea de emitere a actului administrativ individual de constatare a încălcării, depusă de către reclamantul ***** și o a doua cerere de chemare în judecată (dosar nr.32996/2023) este cea de obligare a Serviciului să furnizeze informații care au fost deja furnizate.

Ca urmare, conform circumstanțelor de fapt și de drept invocate, consideră că cerințele înaintate de către reclamantul ***** urmează a fi declarate inadmisibile de către instanța de judecată.

Conform circumstanțelor expuse, consideră că instanța de fond urmează să reiasă din cumulul probelor prezentate și să soluționeze cauza deferită spre examinare justiției sub toate aspectele de fapt și de drept invocate și să decidă dacă cele invocate de către reclamantul *****, sunt suficiente pentru susținerea admisibilității acțiunii.

Dat fiind faptul că nu a fost admisă atingerea drepturilor reclamantului ***** subiect al datelor cu caracter personal, totodată datele sale nu au fost utilizate pentru a lua decizii sau măsuri față de ultimul, consideră că temeiurile invocate de către avocat în interesele reclamantului sunt lipsite de suport juridic și nu se încadrează în cele prevăzute de lege.

Având în vedere circumstanțele constatate supra și prevederile legale enunțate, consideră că instanța de judecată urmează să declare acțiunea înaintată de către ***** inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ.

În drept, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor în temeiul art.art.195, 207, alin.(1) și (2) lit.e) Cod administrativ, 206 alin.(1) din Codul administrativ solicită declararea inadmisibilității acțiunii în contencios administrativ depuse de către ***** împotriva Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor cu participarea terțului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului, fiind legal citat, ce se confirmă prin avizul poștal de recepție ***** (f.d.73), nu s-a prezentat. În temeiul prevederilor art.art.218 lit.lit.c), d) Cod administrativ, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului autorității publice pârâte.

Persoana terță - Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (în continuare, CNPDCP), nu a recunoscut acțiunea reclamantului și a solicitat respingerea acesteia. În referința prezentată instanței, a invocat următoarele argumente: la data de 09 noiembrie 2022, CNPDCP a recepționat plângerea cet.*****, privind pretinsul fapt de prelucrare neconformă a datelor cu caracter personal ce îl vizează, stocate în sistemele informaționale de stat, de către SPCSB, precum și nerealizarea dreptului de acces la datele cu caracter personal ce-l vizează.

Menționează terțul că, în acord cu prevederile art.13 alin.(1) al Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, oferă subiectului de date cu caracter personal dreptul de a obține de la operator, la cerere, fără întârziere și în mod gratuit acces la informațiile ce îl vizează nemijlocit.

La caz, atrage atenția că, potrivit anexelor prezentate de către subiect de date cu caracter personal, la data de 21 septembrie 2022, cet.***** s-a adresat cu o cerere către ASP în temeiul art.13 alin.(1) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, fiind solicitate informații referitoare la motivele, scopul prelucrării datelor cu caracter personal ce-l vizează, destinatarii cărora le-au fost dezvăluite consultate, precum și numele, prenumele și funcția angajatului din cadrul SPCSB care nemijlocit a efectuat accesarea deplânsă.

Ulterior, ASP a remis cererea respectivă spre examinare în adresa SPCSB, conform competenței iar, la data de 19 octombrie 2022, în adresa petiționarului a parvenit răspunsul, prin care SPCSB a comunicat temeiul legal al accesării datelor cu caracter personal ce-l vizează.

Respectiv, în cazurile în care prelucrarea datelor cu caracter personal este necesară pentru îndeplinirea unor obligații care îi revin SPCSB conform legii sau pentru executarea sarcinilor cu care este investit acesta în corespundere cu actele normative care îi reglementează activitatea, ultimul este în drept să prelucreze date cu caracter personal, fără a solicita consimțământul subiectului de date, în condițiile art.5 alin.(5) lit.b) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

În context, urmează a fi reținut că, din răspunsurile prezentate de către SPCSB s-a stabilit că datele subiectului de date - cet.*****, au fost accesate în sistemul „Web - Acces” la data de 15 iulie 2023, ora 09:34:21, cu scopul realizării atribuțiilor funcționale ale autorității, și anume, efectuarea unui proces analitic cu privire la noile tendințe și tipologii în domeniul spălării banilor și finanțării terorismului, prin culegerea de informații a acestora și efectuarea verificărilor ce se impun. Astfel, de către angajatul SPCSB au fost contrapuse datele de identificare ale petiționarului cu ale altui subiect de date, prin urmare, petentul fiind exclus din procesul analitic desfășurat, fapt confirmat prin răspunsul SPCSB*****din 19 octombrie 2022.

Mai mult, entitatea prenotată a menționat că, consimțământul subiectului de date nu a fost cerut, reieșind din prevederile art.15 din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, potrivit căruia prevederile art.13 nu se aplică în cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată în cadrul acțiunilor prevăzute la art.2 alin.(2) lit.d) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Totodată, potrivit art.36 alin.(2) al Legii nr.308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, acțiunile prevăzute de prezenta lege, care implică prelucrarea datelor cu caracter personal, se încadrează în activitatea specifică la art.2 alin.(2) lit.d) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Reieșind din circumstanțele descrise supra, CNPDCP a constatat că, angajatul SPCSB care a accesat datele cu caracter personal ale cet.*****, a acționat în limitele Legii nr.308/2017, raportat la scopul activității SPCSB, cât și sarcinile instituite prin lege, conținutul și caracteristica acțiunilor desfășurate de prevenirea săvârșirii infracțiunilor de spălare a banilor, a infracțiunilor conexe, care implică desfășurarea de investigații financiare, presupunând activități ce constau în colectarea informației, analiza și verificarea tuturor relațiilor financiare și economice, precum și în verificarea clienților care pot fi legați de acțiunile de spălare a banilor, de infracțiunile asociate acestora și de acțiunile de finanțare a terorismului, activități ce țin de identificarea, stabilirea sursei și urmărirea bunurilor utilizate, obținute din aceste infracțiuni, a fondurilor teroriștilor și a altor bunuri care sunt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii și/sau al confiscării, precum și activități de investigare a dimensiunii rețelei criminale și a gradului de criminalitate aferente.

În concluzie, în cadrul acțiunilor de verificare, CNPDCP a stabilit faptul că SPCSB nu a adus atingere dreptului de acces la datele cu caracter personal ce vizează subiectul de date - cet.*****.

Potrivit art.92 alin.(1) din Codul administrativ, autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. În acord cu alin.(2) al aceluiași articol, autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților. În acest context, prin Decizia ***** din 23 februarie 2023, CNPDCP a constatat lipsa încălcării Legii privind protecția datelor cu caracter personal, de către Serviciul

Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, în circumstanțele de fapt și de drept descrise în prezenta decizie. Mai mult, ține să informeze că, solicitările reclamantului față de instanță au fost clarificate de către autoritatea de protecție a datelor cu caracter personal în cadrul controlului inițiat la cererea acestuia și reflectate în decizia ***** din 23 februarie 2023, prin prisma competențelor atribuite prin Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

În această ordine de idei, reieșind din cele expuse, ținând cont de prevederile art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, solicită respingerea integrală a cererii de chemare în judecată a cet.*****, ca nefondată și lipsită de temei.

În ședința de judecată reprezentantul terțului, fiind legal citat, ce se confirmă prin avizul poștal de recepție***** (f.d.71), nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivul lipsei. În temeiul prevederilor art.218 lit.c), d) Cod administrativ, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului persoanei terțe.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea în contencios administrativ a reclamantului *****, ascultând explicațiile reprezentantului reclamantului, studiind referințele autorității publice pârâte și a persoanei terțe antrenate în proces, cercetând probele administrate în ansamblul și interconexiunea lor în coraport cu normele legale aplicabile speței, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** este admisibilă, întemeiată și pasibilă de admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este **orice** drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

La fel, art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor, obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care respins în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În speță, reclamantul *****, este destinatarul refuzului din 19.10.2022 și acest act este defavorabil pentru reclamant, deoarece respinge cererea acestuia de informare privind prelucrarea datelor cu caracter personal ce îl vizează pe reclamantul *****. Prin urmare, reclamantul ***** revendică apărarea dreptului său de acces la informația privind prelucrarea datelor sale cu caracter personal, protejat de art.13 alin.(1) al Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ promovată de către reclamantul *****, este admisibilă în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

Art.20 Cod administrativ statuează că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art.208 alin.(4) Cod administrativ, o acțiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acțiuni.

Se constată că condiția impusă de legiuitor în art.208 alin.(4) Cod administrativ este respectată, or, adresarea în instanța de judecată a fost precedată de adresarea reclamantului cu cererea din 22.09.2022 privind furnizarea informației despre prelucrarea datelor cu caracter personal ce îl vizează pe reclamantul *****.

Prin răspunsul*****din 19.10.2022, cererea a fost respinsă(f.d.14).

Art.209 alin.(3) Cod administrativ prevede că, pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale referitoare la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată constată că reclamantul este destinatarul actului defavorabil, și-a realizat dreptului său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate/de nerespectare a procedurii prealabile, lipsa dreptului vătămat, precum și alte temeieuri prevăzute de lege art.207 alin.(2) Cod administartiv, nu există. În astfel de circumstanțe, fiind respectată procedura și termenul de depunere a acțiunii în contencios administrativ, iar reclamantul fiind destinatarul actului administrativ individual defavorabil, instanța de judecată constată admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, ceea ce impune soluționarea fondului cauzei.

Astfel, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității activității administrative desfășurate de către autoritatea publică pârâtă, care s-a finalizat cu emiterea actului administrativ individual defavorabil – refuzului de a furniza informația solicitată*****din 19.10.2023, emis de SPCSB, prin prisma acțiunii reclamantului de obligare a comunicării informației solicitate.

Norma legii materiale, în baza căreia reclamantul a declanșat prezentul litigiu, este art.13 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr.133/08.07.2011, care conține următoarele reglementări:

Art13. "Dreptul de acces la datele cu caracter personal"

(1) **Orice** subiect al datelor cu caracter personal are dreptul să obțină de la operator, **la cerere, fără întârziere și în mod gratuit**:

a) confirmarea faptului că datele care îl privesc sînt sau nu sînt prelucrate de acesta, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sînt dezvăluite datele;

b) comunicarea, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date;

c) informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează subiectul datelor cu caracter personal;

d) informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru subiectul acestor date;

e) informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

(2) În cazul în care datele cu caracter personal privind starea de sănătate sînt prelucrate în scop de cercetare științifică, dacă nu există riscul de a se aduce atingere drepturilor subiectului datelor cu caracter personal și dacă datele nu sînt utilizate pentru a lua decizii sau măsuri față de o anumită persoană, comunicarea informațiilor prevăzute la alin.(1) se poate face într-un termen mai mare decît cel stabilit de Legea privind accesul la informație, în măsura în care aceasta ar putea afecta cercetarea sau rezultatul acesteia, dar nu mai tîrziu de momentul în care cercetarea

este încheiată. Subiectul datelor cu caracter personal trebuie să își dea consimțământul ca datele privind starea de sănătate să fie prelucrate în scop de cercetare științifică, precum și asupra posibilei amânări din acest motiv a comunicării informațiilor prevăzute la alin.(1).

Circumstanțele faptice importante pentru soluționarea cauzei pot fi rezumate în felul următor:

Reclamantul *****, constatând potrivit Portalului Serviciilor Electronice că datele personale ale acestuia, au fost accesate de către SPCSB, pe data de 15.07.2021, ora 09.34.21 a solicitat să fie informat despre accesarea datelor sale cu caracter personal în corespundere cu exigențele stabilite de art.13 alin.(1) din Legea nr.133/2011.

Prin răspunsul *****din 19.10.2022(f.d.14), pârâtul, contrar prevederilor art.13 alin.(1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr.133/08.07.2011, s-a limitat doar la un răspuns declarativ că datele cu caracter personal ale reclamantului au fost prelucrate în scop de serviciu, că nu au fost transmise altor persoane și că nu au fost păstrate după prelucrare.

Instanța de judecată subliniază că, în art.13 alin.(1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr.133/08.07.2011, legiuitorul a prevăzut în mod expres și respectiva normă, corespunde criteriilor de previzibilitate și accesibilitate, ce anume trebuie să conțină răspunsul operatorului privind accesarea datelor cu caracter personal: a) confirmarea faptului că datele care îl privesc sînt sau nu sînt prelucrate de acesta, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinarii sau categoriile de destinatari cărora le sînt dezvăluite datele; b) comunicarea, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date; c) informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează subiectul datelor cu caracter personal; d) informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru subiectul acestor date; e) informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

Art.1 din Legea 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prevede că scopul prezentei legi este asigurarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.

Instanța de judecată nu poate să înțeleagă cum și în ce mod a fost respectat scopul Legii 133/2011 și cum a fost asigurată protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private în cazul reclamantului *****, în circumstanțele în care pârâtul confirmă că a prelucrat datele personale ale reclamantului, însă refuză să explice reclamantului informația impusă în limitele stabilite de legiuitor în art.13 alin.(1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr.133/08.07.2011.

Invocarea de către pârât, în textul răspunsului*****din 19.10.2022 ca temei de refuz a prevederilor art.12 alin.(3) lit.d) din Legea nr.133/2011, nu poate fi reținută de către instanța de judecată, din următoarele considerente. Art.12 alin.(3) lit.d) din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, reglementează cazurile când operatorul, este obligat, **din oficiu**, să-i furnizeze informația subiectului datelor cu caracter personal. Pe când art.13 alin.(1) din Legea nr.133/2011, protejează dreptul subiectului datelor cu caracter personal, statuând expres că **orice subiect al datelor cu caracter personal** are dreptul să obțină de la operator, **la cerere, fără întârziere și în mod gratuit**: a) confirmarea faptului că datele care îl privesc sînt

sau nu sînt prelucrate de acesta, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sînt dezvăluite datele; b) comunicarea, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date; c) informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează subiectul datelor cu caracter personal; d) informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru subiectul acestor date; e) informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

Respectiv, atunci când subiectul datelor cu caracter personal, solicită personal informația despre accesarea datelor sale cu caracter personal, operatorul nu este în drept să-i refuze furnizarea respectivei informații, urmând să o prezinte, la cerere, fără întârziere și în mod gratuit, așa cum impune legiuitorul în art.13 alin.(1) din Legea nr.133/2011.

Instanța de judecată înțelege și respectă dreptul autorității publice pârâte de a accesa datele personale ale reclamantului în virtutea atribuțiilor funcționale ce intră în competența Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, însă și în acest caz, atunci când imixtiunea în drepturile reclamantului este prevăzută de lege, autorităților publice le revine obligația, la cerere, de a comunica reclamantului, fără întârziere și în mod gratuit: a) confirmarea faptului că datele care îl privesc sînt sau nu sînt prelucrate de acesta, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sînt dezvăluite datele; b) comunicarea, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date; c) informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează subiectul datelor cu caracter personal; d) informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru subiectul acestor date; e) informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

Unul din principiile de bază ale procedurii administrative este principiul legalității(art.21 Cod administrativ), care prevede: (1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. (2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente **nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decît în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.**

Respectiv, SPCSB, nerespectând principiului legalității, a limitat exercitarea drepturilor reclamantului *****, deoarece nu a comunicat reclamantului, la cerere, informația pe care era obligat să o comunice, și anume: a) confirmarea faptului că datele care îl privesc sînt sau nu sînt prelucrate de acesta, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sînt dezvăluite datele; b) comunicarea, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date; c) informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează subiectul datelor cu caracter personal; d) informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru subiectul acestor date; e) informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

Alegațiile autorității publice pârâte referitoare la faptul că reclamantul ar urma să probeze că datele lui cu caracter personal au fost dezvăluite, sunt irelevante. Art.13 alin.(1) din Legea nr.133/2011, nu impune o asemenea condiție. Faptul accesării datelor cu caracter personal ale reclamantului, impune obligația pozitivă a autorităților statului de a explica reclamantului necesitatea acestei măsuri întreprinse de către autoritățile statului.

Declarația SPCSB că accesarea datelor a avut loc în limitele stabilite de Legea nr.308/2017, nu poate fi pusă la baza actului judecătoresc, or, activitatea administrativă realizată de autoritatea publică pârâtă este contrară prevederilor Codului administrativ, deoarece pârâtul nici nu a inițiat procedura administrativă(art.69 Cod administrativ), nu a întocmit dosarul administrativ(art.82 Cod administrativ). În asemenea circumstanțe, declarațiile pârâtului precum că el nu a transmis datele prelucrate terțelor persoane și nu le-a păstrat după prelucrare, nu pot fi reținute de către instanța de judecată, deoarece pârâtul nu le poate proba prin unicul mijloc de probă prevăzut de lege – dosarul administrativ întocmit în modul prevăzut de art.82 Cod administrativ, cu indicarea, după caz că, informația are caracter secret(art.221 alin.(2) Cod administrativ).

În concluzie, instanța judecătorească conchide că, acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** este întemeiată și urmează a fi admisă, cu obligarea pârâtului de a respecta normele imperative ale legii și de a comunica reclamantului informația privind: a) confirmarea faptului că datele care îl privesc sînt sau nu sînt prelucrate de acesta, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sînt dezvăluite datele; b) comunicarea, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date; c) informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează subiectul datelor cu caracter personal; d) informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru subiectul acestor date; e) informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

Conform art.224 alin.(1) lit.lit.b), c) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată.

În temeiul prevederilor art.art.224 alin.(1) lit.b), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova, art.art.239-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, persoana terță Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind obligarea la acțiune, se admite.

Se obligă Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor: a) să confirme faptul că datele care îl privesc pe reclamantul***** au fost sau nu prelucrate de către Serviciul

Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sunt dezvăluite datele; b) să comunice, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, datele cu caracter personal care au făcut obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date; c) să furnizeze informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează reclamantul; d) să furnizeze informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru reclamant; e) să furnizeze informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, nr.162).

Judecător

Liudmila Holevițcaia